

arbejdsgiverne. Hvis det sker, opnår vi blot, at småbørnsforældre og kvinder i særdeleshed får det svært på arbejdsmarkedet, og derved gør vi dem i realiteten blot en bjørnetjeneste.

Den manglende tid i hverdagen er nok i virkeligheden det største problem, og derfor mener vi i CD heller ikke, at det nødvendigvis er yderligere orlov, omsorgsdage eller en sjette ferieuge, der skal til, for at familier og børn kan få bedre tid med og til hinanden. Det er i dagligdagen, det kniber for børnefamilierne med at få tingene til at hænge sammen, og jeg tror, at de fleste forældre i hvert fald i perioder føler behov for en kortere arbejdsdag. Men i stedet for en udvidelse af orlovsordningerne tror vi altså mere på tanken om et mere fleksibelt arbejdsmarked, hvor man på arbejdspladsen giver mulighed for mere fleksibel arbejdstid og arbejdstilrettelæggelse, f.eks. med mulighed for at arbejde hjemme nogle dage eller møde senere nogle dage og gå senere hjem andre dage. Det stiller naturligvis også krav til indretningen af de kommunale daginstitutionstilbud, hvad angår åbningstider og betaling.

Samtidig tror jeg, at indkøb via Internettet og muligheden for at få varerne bragt hjem for et mindre beløb samt alle de andre muligheder, som Internettet i fremtiden vil give os, vil gøre hverdagen lettere.

Når CD er medforslagsstiller til dette forslag til vedtagelse sammen med Socialdemokratiet og De Radikale skyldes det, at vi ikke kan være uenige i at prioritere den sociale indsats over for de vanskeligst stillede børn og unge og deres familier, og at vi jo også kan konstatere, at der er afsat betydelige beløb til at gennemføre en målrettet indsats for de truede børn og unge. Det er derfor, vi står som medforslagsstillere til forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Det er såmænd ikke overraskende, at CD's ordfører er meget begejstret for hjemmeserviceordningen og også for det nye initiativ, som er blevet taget i forbindelse med finanslovforhandlingerne, så man nu kan bruge hjemmeservice til at få hentet sine børn i daginstitutionerne, men jeg har alligevel et spørgsmål til fru Susanne Clemensen:

Var det ikke langt bedre at sikre og prioritere at hjælpe forældre til at kunne få kortere arbejdstid gennem nogle andre ordninger i stedet for bare at tage udgangspunkt i, at moderen –

som fru Mimi Jakobsen, CD's partileder, sagde på et tidspunkt – er på arbejdsmarkedet indtil kl. 17-18 om aftenen, og så er det altså vigtigt at få nogle til at hjælpe med at hente børnene? Ville det ikke være et højere mål at sige, at vi hellere skal hjælpe mor og far med at få reduceret arbejdstiden gennem deltidsarbejdsordninger – hvordan de nu måtte kunne skrues sammen – i stedet for blot at satse på hjemmeservice?

(Kort bemærkning).

Susanne Clemensen (CD):

Selvfølger jeg ønsker CD at skabe mere fleksible rammer for småbørnsfamilier, men vi tror bare, at det, der skal til, er en holdningsændring ude på arbejdspladserne, snarere end at det er via Folketinget, der skal laves nogle lovgivningstiltag på området.

Jeg sagde jo også i min tale, at man kan forestille sig en mere fleksibel arbejdstidstilrettelæggelse, og dér tror jeg bl.a., at den nye teknologi med hjemmearbejdspladser osv. og mere fleksibel arbejdstidstilrettelæggelse vil gøre det muligt i højere grad at tage hensyn til børnefamilierne. Men politik er jo også lidt af det muliges kunst, og man kan jo ikke få alt, når man indgår i finanslovaftaler.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Det sidste kan jeg kun være enig i.

Med hensyn til det at skabe en holdningsændring – som jeg også er enig med fru Susanne Clemensen i – mener jeg også, at den lovgivning, der vedtages her i Tinget, er med til at præge befolkningens holdning. Den er også med til at præge børnefamiliernes holdning, og når man nu har tænkt sig at udvide hjemmeserviceordningen til også at omfatte afhentning af børn i daginstitutioner, sender man jo i virkeligheden dette signal fra Folketinget til børnefamilierne: Det er helt i orden, at I knokler løs på arbejdsmarkedet. Bliv bare ved med det! Vi skal nok hjælpe jer med at hente børnene i daginstitutionerne, så I kan fortsætte med at knokle løs.

Det er jo det børnepolitiske signal, der sendes, når man lægger vægt på netop det i prioriteringsdiskussionen, når man skal have kroner og øre til at hænge sammen. Det er for så vidt også lidt af det samme signal, man sender, hvis man vil lave en helhedsskole eller – som jeg vil kalde det – en heldagsskole ad bagvejen: Man tager udgangspunkt i, at far og mor er fuldtids udearbejdende og det er børnene også i institu-